

Özel inşaatta çalışan işçilerin vergilendirilmesi hk.

Belge türü	Özelge
Kanun	GELİR VERGİSİ KANUNU
Özelge no	B.07.1.GİB.4.06.18.02-105[247-2014-4]-960
Tarih	18.09.2015

T.C.

GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI

ANKARA VERGİ DAİRESİ BAŞKANLIĞI

Mükellef Hizmetleri Usul Grup Müdürlüğü

Sayı : 27575268-105[247-2014-4]-960

18/09/2015

Konu : Özel inşaatta çalışan işçilerin vergilendirilmesi hk.

İlgide kayıtlı özelge talep formunda; gayrimenkul sermaye iradından dolayı ... Vergi Dairesi Müdürlüğünün ... vergi kimlik numarasında kayıtlı mükellefi olduğunuzu belirterek, 1998 yılında ikmal edilmiş ve yapı kullanma izin belgesi alınmış bir binada kızınız ve kendi adınıza ayrı ayrı tapulara sahip olduğunuz iki dükkanın birleştirilmesi için Ankara Çankaya Belediyesi İmar Müdürlüğünden "... adına tadilat ruhsatı aldığınızı, tadilat işinde çalıştırılacak işçilere yapacağınız ödemelerden stopaj yapıp yapılmayacağı, yapılacak ise hangi vergi dairesine beyan edileceği, yapılmayacak ise işçilere yapılacak ödemelerin nasıl ve kim tarafından vergilendirileceği hususunda Başkanlığımız görüşü talep edilmektedir.

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 37 inci maddesinin birinci fıkrasında, her türlü ticari ve sınai faaliyetten doğan kazancın ticari kazanç olduğu belirtilmiş, bu maddenin ikinci fıkrasının (4) numaralı bendinde ise gayrimenkullerin alım satım ve inşaa işleri ile devamlı uğraşanların bu işlerden elde ettikleri kazancın ticari kazanç olduğu hükme bağlanmıştır.

Öte yandan, özel inşaat olarak adlandırılan organizasyonda, bu organizasyonu üstlenen kişinin organizasyon kapsamındaki faaliyetleri inşaatın yapımına ve organizasyona ilişkin her türlü işlerden (işçi ve usta temini, malzeme alımı, her türlü ödeme ve tahsilat vb.) meydana gelmekte olup, özel inşaat yapımında gayrimenkullerin şahsi ihtiyaç kapsam ve sınırlarını aşması ve ticari organizasyonun şekli ve maddi unsurlarının açıkça bulunması yapılan faaliyetin ticari sayılması için yeterlidir.

Şahsi ihtiyaç kapsam ve sınırlarını aşan mesken veya şahsi ihtiyaç kapsam ve sınırlarını aşmamakla birlikte işyeri ya da mesken ve dükkan ünitelerinden oluşan inşaatlar ticari bir organizasyonun şekli ve maddi unsurları ile açıkça ortaya çıkması nedeniyle ticari faaliyet kapsamında değerlendirilmektedir.

Bu çerçevede, ticari bir işletmeye dahil olmayan iki işyerinin birleştirilmesi suretiyle yapılan tadilat işinin ticari faaliyet kapsamında değerlendirilmesi mümkün olmayıp, şahsi ihtiyaç kapsam ve sınırlarını aşmayan söz konusu faaliyet nedeniyle ticari kazanç mükellefiyeti tesis edilmesine gerek bulunmamaktadır.

Aynı Kanunun 61 inci maddesinde; " *Ücret, işverene tabi ve belirli bir işyerine bağlı olarak çalışanlara hizmet karşılığı verilen para ve ayınlar ile sağlanan ve para ile temsil edilebilen menfaatlerdir.*

Ücretin ödenek, tazminat, kasa tazminatı (Mali sorumluluk tazminatı), tahsisat, zam, avans, aidat, huzur hakkı, prim, ikramiye, gider karşılığı veya başka adlar altında ödenmiş olması veya bir ortaklık münasebeti niteliğinde olmamak şartı ile kazancın belli bir yüzdesi şeklinde tayin edilmiş bulunması onun mahiyetini değiştirmez." hükmü,

64 üncü maddesinde ise; "*Aşağıda yazılı hizmet erbabının safi ücretleri takvim yılı başında geçerli olan ve sanayi kesiminde çalışan 16 yaşından büyük işçiler için uygulanan asgari ücretin yıllık brüt*

tutarının % 25'idir.

1.Kazançları basit usulde tespit edilen ticaret erbabı yanında çalışanlar;

2.Özel hizmetlerde çalışan şoförler;

3.Özel inşaat sahiplerinin ücretle çalıştırdığı inşaat işçileri;

4.Gayri menkul sermaye iradı sahibi yanında çalışanlar;

5.Gerçek ücretlerinin tespitine imkan olmaması sebebiyle, Danıştayın müsbet mütalaasıyla, Maliye Bakanlığınca bu kapsama alınanlar.

Diğer ücretler için yıllık beyanname verilmez, diğer gelirler nedeniyle beyanname verilmesi halinde de bunlar beyannameye ithal edilmez." hükmü yer almaktadır.

Ayrıca, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 247 nci maddesinde; Gelir Vergisi Kanununa göre diğer ücret kapsamında vergilendirilenlerin vergi karnesi almak zorunda oldukları hükme bağlanmış olup, 248 inci maddesinde karne alınması ile ilgili usul ve esaslar açıklanmıştır.

Aynı Kanunun 'Karnesiz Hizmet Erbabı Çalıştıranların Sorumluluğu' başlıklı 251 inci maddesinde ise; kazançları basit usulde tespit edilen ticaret erbabı ile götürü gider usulünü kabul eden gayrimenkul sermaye iradı sahiplerinin, yanlarında çalışan hizmet erbabının kanunun tayin ettiği süre içinde karne almalarını ve karnelerinde yazılı vergilerini ödemelerini temin etmeye mecbur oldukları, bu mecburiyete riayet edilmediği takdirde; zamanında karne almamış veya vergisini tarh ettirmemiş olan hizmet erbabının vergisinin işveren kimse adına tarh edileceği ve vergi cezasının da aynı kimse adına kesilerek ondan tahsil olunacağı hüküm altına alınmıştır.

Yukarıda yer alan hüküm ve açıklamalar uyarınca, söz konusu inşaatın ticari faaliyet kapsamında değerlendirilmemesi nedeniyle tarafınızca herhangi bir tevkifat yapılmasına gerek bulunmamakta olup, çalıştırılan işçilerin ücretlerinin, Gelir Vergisi Kanununun 64 üncü maddesi hükmü gereğince diğer ücret olarak vergilendirilmesi, diğer ücretli olarak çalıştırılan işçilerin hizmetin ifa olunduğu takvim yılının ikinci

ayında; takvim yılı içinde işe başlamış iseler işe başlama tarihinden itibaren bir ay içinde vergi dairesine başvurarak vergi karnesi üzerinde vergilerini tarh ettirmeleri gerekmektedir.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

(*) Bu Özelge 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 413.maddesine dayanılarak verilmiştir.

(**) İnceleme, yargı ya da uzlaşmada olduğu halde bu konuya ilişkin olarak yanlış bilgi verilmiş ise bu özelge geçersizdir.

(***) Talebiniz üzerine tayin edilmiş olan bu özelgeye uygun işlem yapmanız hâlinde, bu fiilleriniz dolayısıyla vergi tarh edilmesi icap ederse, tarafınıza vergi cezası kesilmeyecek ve tarh edilen vergi için gecikme faizi hesaplanmayacaktır.

Bu metin Mevzuat Bankası (mevzuat.vergibulustayi.com) aracılığıyla gib.gov.tr arşivinden alınmıştır. Resmî işlemlerde Resmî Gazete metni esastır. — 09.09.2026